

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

R. P. G. P. X. P.

Don ghinărar Mitiță Sturdza, călare pe ruleta de la finanțe, pornește la bătălie contra opoziției ; în vremea asta, mirșoaga pe care călărește începe să tragă... fals și... să se amortizeze.

COMITETUL SECRET !

(Intimplare fantezistă dar cu probabilitate
d'a deveni reală)

In urma scandalului petrecut prin descoperirea a lași multor doamne din societate, care frecventau casele de rendez-vous clandestine, acordând favorurile lor pentru parale, aflăm că s'a înființat un comitet secret de bărbați, cu scopul d'a urmări pe femeile hănuite.

(Ziarele).

O casă cu aparența liniștită a unui domiciliu particular ; în realitate un discret «otel garni», într-o stradă puțin frecventată, deși în centrul Capitalei. O trăsură s'a oprit la intrare. O doamnă foarte elegant îmbrăcată, cu un voal gros pe față, coboară repede și pătrunde în otel. Portarul o întimpină, respectos, cu șapca în mină.

Doamna. — Mă rog, d. Ionescu ?...

Portarul (cu un zîmbet discret). — Camera No. 6, la rândul I ; bine-voiți să mă urmați.

Doamna. — Mulțumesc.

Ajuns în dreptul ușei care poartă de-asupra No. 6, portarul se dă în lături, arată camera cu un gest plin de respect, salută din nou și se retrage, fără a uita să arunce o căutătură cu coada ochiului. Coborînd scara, își răsucesce mustățile : «Bună bucatăică, zău așa ! Ferice de individ !» bodogănește dinsul încet.

Doamna a bătut de două ori, într'un mod particular. Ușa s'a deschis imediat. Un bărbat fercheș, tînăr, simpatic, s'a precipitat spre noua venită, care intră repede, cu aerul speriat.

Dragă Jorj, întoarce repede cheia în ușa ; de două ori. Așa ! (Se lasă să cadă pe canapea).

Jorj. — Ce fericit sunt că ai venit. — Scumpa, iubita mea Marie. (Se așează lângă dînsa și-i sărută cu repetiție, mâinele).

Marie. — Ah ! cum îmi bate ! Am tras o frică nebună. Inchipuește-ți că bătînd în ușa mi s'a părut că aud jos vocea bărbatului meu.

Jorj. — Ce idee !

Marie. — Foarte justificată. Am bănuțala că mă spionează. Un presentiment îmi spune că și nătărăul de Alexandru face parte din comitetul secret pentru urmărirea femeilor.

Jorj (rîzînd). — Da. Comitetul bărbaților cu coarne !... Fii liniștită. N'o să-ți vie în gînd să te caute aici... Spune-mi mai bine dacă mă iubești. așa, puțintel. (O ia în brațe). Iubita mea Marie ! (O sărută. Cu o mînă îi înconjoară talia, iar cu cea-laltă îi scoate pâlăria).

În momentul cînd portarul ajunsese la postul său, o nouă trăsură cu coșul ridicat se oprise în fața otelului. Un comisionar de stradă sărînd jos, intră foarte grăbit.

Portarul. — Pe cine cauți, mă ?

Comisionarul (îl ia de-o parte). — Ascultă. N'a intrat adineaori aci o damă cu un vâl alb pe față, 'naltă, bine făcută ?

Port. (Privindu-l pieziș). — Nu știu. Și la adicătelea ce-ți pasă ție ? Cată-ți de drum.

Comis. (strecurîndu-i cu discreție o piesă de 5 lei.) — Ia vezi, poate ți-aduci aminte. Ce dracu ! Am eu mutră de comisionar ? Sînt numai travestit ast-fel (cu gravitate și cu un aer misterios). Sînt membru în comitetul pentru urmărirea femeilor. Ești dator să ne dai ascultare și supunere... (însinuant) Ș'apoi sîntem și oameni cu avere... Cine ne servește...

Port. (Care a rămas cu gura căscată dar a bă-

gat banii în buzunar). — Apoi dacă e așa să-ți spuie mă... pardon, c'onașule A venit o damă, așa cum ziseși d-ta, care a întrebat de chiriașul de la No. 6, și a intrat la dînsul.

Comis. — Brava ! Cum putem însă auzi ce se petrece acolo ?

Port. — De ! Asta e cam greș... (Primește o nouă piesă de 5 lei). Da, adică, stai nițel. Alătura No. 7 e gol. La mijloc e o ușă ascunsă cu un covor. Dacă dai covorul la o parte...

Comis. — Bun. Aidem sus (a parte) Al dracului lucru ! Pe azi îmi isprăvisem supraveghierea cînd intîlnii pe femeia asta ! Cu fața acoperită ! cu coșul ridicat ! Și să se oprească la un otel ! Curios ! Mi s'a părut un moment că recunosc pe... Aș ! ea e la mîsa. Ș'apoi e așa de inocentă !...

Port. — Poftim intră aci, domnule. Da... știți ? Fără scandal. Se compromite otelul și'mi pierz slujba.

Com. — Fii liniștit. (Intră cu grije în cameră și închide ușa încet. Dă cu băgare de seamă la o parte covorul de care-i vorbise portarul și și lipește urechea de ușa care mă e și crăpată puțin la mijloc.

De-odată tresare și e cît p'aci să se trădeze.

Pe măsură ce ascultă se face cînd roșu ca sfecla cînd galben ca șofranu. Pumnii i se crispează cu furie, strînge din dinți și bodogănește încet vorbe neînțelese. Are aerul c'ar vrea să se repează prin ușa.

Jorj, (Tot pe canapea, fîndu-și amanta pe genunchi) Ai dreptate. E foarte cald și tu ești foarte strîns. Dacă am desfăce nițel ? (Ea îl privește în ochi. E roșie la față. Îi încolăcește brațele după gît ascunzîndu-și capul în umărul lui. Jorj desfăce cu dexteritate talia, apoi corsetul).

Marie. — Jorj ! Iubitul meu Jorj iar nu ești cuminte ?

Jorj. — Te iubesc, te ador (o acoperă de sărutări) Dulcea mea Marie).

Marie (se smucește din brațele lui și vrea să fugă. Rochia însă desfăcută din agrafe cade la pămînt. Fusta de mîtase, care nu fusese nici dînsa neglijată, face idem. Tînăra femeie se împedică și isbucnînd în rîs se lasă să cază pe moalea somieră a patului). — A ! ștregar mai ești ! Nu meriți să te iubesc atît ! D'aia m'ai lăsat să fug ?

Jorj (care a sburat lângă dînsa și continuă să facă pe «femme de Chambres»). — Dragă Marie, sînt sclavul tău. Ești toată fericirea mea ! Nu vreați de cit să trăesc or să mor pentru tine... te ador...

Marie. — Imi jură.

Jorj (solemn). — Pe amorul nostru !

Marie (cu vocea înecată). — Sunt a ta pe veci !...

Comis. (cu spume la gură, scos din fire, învirtîndu-se în odaie, ca un tigrul în cușcă). — Mișei ! Mișei ! Auzi nerușinare ! Ce ipocrită ! Ce mizerabilă. Alerg după comisar ! Adică nu ! Ce dracu o să zică colegii din comitet. Aș fi dezonorat pentru tot-d'a-una. Nu, măf bine să-ți surprinz eu. Am să fiu teribil, groasnic. (Se repede afară, coboară scările ca un uragan și se oprește în fața portarului). Repede, o cheie pentru No. 6, ai mai iute.

Port. (care nu se deranjează). — Dar faci dom'le cu cheia.

Comis. (îi dă două piese). — Nu mai de vorbă ! Aide iute. Vreați să-ți suie în flagrant delict.

Port. — Vezi, vorbisem că scandal.

Comis. (care pare a avea o sută de draci). — Ce scandal !

Dacă te dă afară te iaș la mine (cu vitate) și nu uita ! Sunt un membru al mitetului !

Port. — Vezi că nu mai e nici o cheie.

Comis. (scos din fire). — De ce nu neai mai repede idiotule ! Fuge pe scara mat de portar. Ajuns în fața No. 6 se repede pumnii în ușa, înainte ca portarul să-l fi puș în ține). Deschideți că spargem ușa ! Ș'apoi prinși ! A ! ne vom răfui îngrozitor.

În cameră se aude șoapte, mișcări repezate, precipitați, însă ușa nu se deschide. Trece multe minute; comisionarul s'a asvîrlit cu ușa în ușa și e gata s'o facă să sară din țîtină.

Port. — Domnule, ridică toată strada picioare ! Potolește-te domnule (îl apucă de mînă).

În sfîrșit ușa se deschide și amantul aparține prag. Intr'o aruncătură de ochi înțelege că s'a recules într'o clipă.

Jorj (cătore portar, sever). — Nu mi-ai spus că în otel ai și nebuni ! Ce vrea doamna de bate cu pumnii în ușa ca un perat.

Comis. — Mișelule ! m'ai îndrăznit (vrea să se repeză, portarul îl reține).

Jorj. (întorcînd capul în odaie). — Adică cheia, nu e vreme. Un comisionar de stradă care face pe nebunu, ori e nebun cum se cade, și pe care acest portar care am să cer să-l dea afară, îl lasă insulta lumea din otel. (Oferă brațul în toarele sale care se lipește de dînsul tremurînd frunza, cu voalul și mîi gros pe ochi, cu capul jos. Pleacă amîndoi).

Comis. (Turbat la vederea damei). — Asta e prea mult ! Mizerabile ! Canalie. Sare la dînsul lui Jorj, pe cînd insoțitoarea acestuia dă țîpăt de groază și fuge. Cu o mișcare repede amantul aruncă pe d. membru al comitetului brațele portarului și apoi fuge și el pe scări pe mele tinerei femeii care le coborăse în goană. Comisionarul vrea să alerge după dînsul, dar portarul îl ia în brațe că scandalul pare a fi fost în otel și intră cu dînsul la No. 6, închidînd ușa cu cheia).

Port. — Stați nene de te potolește. Vrei să mă nenorocești ? Ce dracu, și am fost membru în comitetul societății voastre, dar nu muneam atît cum fii d-ta pentru al dv.

Comis. (care a căzut extenuat pe un fotoliu). — Nenorocitul, era nevasta mea !

UNUI BEȚIV

Cînd popii la înmormintare
Cu vin pe mort îl vor stropi,
Să nu vă fie de mirare
Dacă din somn se va trezi.

JACHETE Î

De acuma nu te-oi îmbrăca
Rămii în ladă bine
Doar molliile de or minca
Din tine.

De acuma-î vară 'n toiul ei
Și nici măcar nu'mi pasă
De tu în cotul miniceî
Ești roasă.

Și m'am lăsat de obicei
Să'mi chinuî degetele
Mereu pe buba miniceî
Cu ele.

Și nici n'oi mai roși mereu
Privindu-mă 'n vitrine
Să văd ce roasă par și eu
Cu tine.

O, cită ură îți purtam
În inima-mi cochetă
De cite ori te îmbrăcam
Jachetă.

Iar astăzi dacă trandafir
Mi se 'roșește obrazul,
E că n vitrine îmi admir
Corsajul.

O, de n'ar fi funestul gând
Că tu din naftalină
Te rogî de iarnă mai curînd
Să vină!

anta, Aprilie.

Ellen.

VICIUL SANITAR ȘI EPIDEMILE

arele așa zise serioase, dar cari în
te, fac o concurență nelegală acestui
s organ, aduc știrea că energicul
or al serviciului sanitar superior vă-
că mijloacele întrebuintate de prede-
săi, pentru combaterea epidemiilor,
isbutit să le stingă, s'a, hotărit să
gă la un alt sistem cu totul nou.

aceste vremuri de electricitate și de
rafie fără fir, era indicat ca doctorul
lescu să'și întoarcă privirile în acea
și de aceea nu trebuie să ne mirăm
că noul metod pe care-l inaugurează
acum, constă în combaterea boalelor
sitoare prin telefon.

adevăr, inspectorii sanitari au primit
că să se ducă în regiunile cele mai
de molime și alegîndu-și fie-care
un centru, să ia măsuri prin ajutorul
mului, pentru stingerea lor.
nu vedem lucrul e cit se poate de
și această inovațiune e dintre cele
geniale.

ție întîlnirei firului nostru special cu
al unuia dintre inspectorii trimiși în
tă facilă misiune, suntem azi în plă-
pozițiune de a transmite cititorilor
una din convorbirile-ordine date prin
de acel domn inspector.

Inspectorul. — Allo !

Scarlatina. — Allo !

Inspectorul. — Cine e acolo ?

Scarlatina. — Aci Scarlatina, acolo ?

Inspectorul. — Aha ! bine că te-am prins !
D'acum nu'mi mai scapî. Fă-ți testamentul,
orî ia-ți iute pașaportul și trece în Bulgaria,
în Ungaria, unde vrei... aci n'ai ce mai
căuta.

Scarlatina. — Aoleo ! da' cine te aduse
pe'aci ? Cine ești d-ta ?

Inspectorul. — Eū sunt inspector sanitar.
Am venit să te sting în 24 de ore..

Scarlatina. — Ia-o încet, d-le inspector.
O stare de lucruri care dăinuesce de atîta
vreme nu se schimbă așa repede și nici
cu arme de acest fel. Am mai văzut și pe
alii, cari credeaă că din cancelarie vor
indrepta starea sănătăței populațiunei...

Inspectorul. — Tocmai d'aia am venit și
eū aci, la țară. Să știi că acum ai pălit-o :
am să spuî să'ți toarne o doniță de acid
fenic în cap, îți dau să bei o vadră de
lapte dulce, și mai cu ceal de mușețel,
mai cu paparioane, te duci pe copecă.

Scarlatina. — Zău ?

Inspectorul. — Sigur. Pe urmă trimit
la direcție actul tău de deces, sub forma
unei foițe din niște carnete înființate acum
și s'a isprăvit.

Scarlatina. — Te întoreci apoi liniștit a-
casă, crezînd că m'ai distrus, nu-i așa ? —
Ei bine, te asigur că n'ai să faci nimic,
d-le inspector. Eū voiî pleca, ce e drept,
împreună cu multe din suratele mele, ea :
anghina, tusa, pojarul, dar nu din pricina
telefonului d-tale, ci fiind-că ne gonesce
razele soarelui care va începe în curînd
să dogorească satele... Țăranii leapădă z-
ghiile, își schimbă cămașa, rupe hirtia vi-
uată de la geamari și deschide ferestrele.
Nu mai putem decî rămîne incuibate în
căminul săracului ; ne luăm sborul peste
smărcuri.

— Du-te dar la ocîrmuire, d-le inspec-
tor, și spune-î să se folosească de term-
nul de grație ce vi-l dăm pînă la toamnă.
Indreptați în acest timp fața lucrurilor. In-
sănătoșiți satele. Secați bălțile. Dați mij-
loace sătenilor de a ajunge cu ce să tră-
iască, ce să mănince și cu ce să îmbrace.
Instruiți tinerele generațiuni, ca să se în-
credințeze de rostul igienei în viață. Acestea
și alte măsuri de acest fel, vor face cu
neputință intrarea noastră la sate și înră-
dăcinarea noastră acolo...

Aci s'a produs un sgomot după care s'au
deslipit firele, așa că n'am mai putut auzi
continuarea acestei interesante convorbiri.

Regretăm această întimplare, căci tare cu-
riosi am fi să știm ce a răspuns domnul
inspector.

Făgăduim cititorilor că la reîntoarcerea
sa, îl vom chema la telefon și rezultatul
convorbirei îl vom da publicității — tot prin
telefon.

Nichtă.

DOÎ HOȚÎ

În calea mea staū surzînd,
Doi ochi negri, ochi de mure !
Doi hoțomanî ce-aū pus de gînd,
Inimioara să mi-o fure !

Dar, sapristi !... Mi-o păzesc !
Mi-o păzesc cu strășnicie.
Cînd îi văd ce blinzî zîmbesc.
Eū șoptesc cu viclenie :

— Ah, ma chère, să nu poștești
Mure dulci de sub sprincene,
Că poți să te 'nbolnăvești,
De-a lor farmece viclene.

— Ele-s dulci pentru c'ar vrea
De la mine să te fure !
Dar mai dulci, pe legea mea,
Sunt dulcețile de mure !...

Mimi Pinson.

SNOAVĂ

Unui biet om sărac i se imbolnăvise
copilul ; tușea de țî se rupea inima cînd
te uitai la el.

Consultă omul un doctor, de alt-fel,
bun și vechiū doctor, și prescrie doctorul
bolnavului niște hapuri. Hapurile n'au
folosit însă la nimic. Omul—desperat—
chiamă o babă care dă copilului să bea
lapte de măgăriță, și — minune ! — face
copilul sănătos.

Intr'una din zile, întîlnește omul pe
doctor ; și fiind întrebat de dînsul ce mai
face copilul, îi răspunde :

— «E bine, d-le doctor, pentru că măga-
rul a nemerit mai bine de cîi doctorul».

Piano, Brăila.

DE SF. GHEORGHE

De Sf. Gheorghe s'a mutat
Chiar vis-à-vis de mine
O fată care m'a băgat
În draci, așa că am uitat
Pe alte trei vecine.

Am admirat — cum își așează
Prin casă — o zi 'ntreagă !
Cum vreți cu tronc ca să nu-mi cază ? !
Ori-care dintre voi s'o vază
Mă jur că-i va fi dragă.

Veți zice toți : Om fericit !
Cu patru se răsfață !...
Din cele trei... o ! chin cumplit ! !...
Nici-una (vai) nu m'a iubit,
Ci toate aū fost de ghiață.

Cea care se mută acum
'I-abia venită, îi nouă...
Sub geamul ei mi-oiu face drum.
De-ajung la scop... și ce... și cum
Am să vă spun și vouă.

O curte 'n draci îi voiū turna
Și versuri cu... ocaua,
Promit, că le voiū publica.
Deci vă învit a cumpăra
Cu toții «Zeflemeaua».

Gep.

Ziarele au anunțat că Dom Paladu se va întoarce în țară spre a arăta «cum devine cazul» cu falsurile de la finanțe. Dom Paladu, reîntors în țară, are însă nefericirea să găsească la cîrmă nu pe «ai noștri» ci un guvern de ciocoi, pe cari fostul finanț îi apostrofează ast-fel :

— Să se facă așa al care minte și să mă bată maica Domnului dac'am făcut io cu pricea cînd s'a trasă amortementurile alea de la menester !

UN PEȘTE GENEROS!?

Maioneză într'un act.

PERSOANE

D-na Pescăreanu, 55 ani.
D-nu Alecu X, 60 ani, soțul Doamnei.
D-ra Malvina X, fiica lor.
Mișu Caracudescu.
Actorul I-ii.
Actorul II-lea.

SCENA I

D-na Pescăreanu, apoi Mișu

D-na Pescăreanu (se plimbă agitată). Ah, e ora 3 și nu mai vine! Vino, Mișule, vino să te string la pieptul meu...

Mișu (intră). Ingerașule!

D-na P. (cu mustrare). Acum se vine? De ce vii la 3, când era vorba să vii la 2? Trebuie să știi, Mișule, că, precum Napoleon al Franței a fost singurul care a putut să cucerească lumea întreagă, tot așa tu ești Napoleonul care a putut să mă cucerească pe mine.

Mișu (zimbând). Ba dă-mi voce să-ți spun că tu ești *napoleonul* ce m'a invins

D-na P. (intrigată). Cum? Și de ce zimbești?

Mișu. Acesta-i zimbetul fericirei!

D-na P. Ah, vin' să te sărut, oglinda sufletului meu. De tine-mi atîrn toată viața mea.

Mișu (aparte). Alîrn'o, că nu mai ai mult.

D-na P. Mișule, tu ești prima mea dragoste. (Cade într'o melancolie ridiculă, dă ochii peste cap). De ce «cînd iubim odată nu putem uita nici odată? — Și tu tacî, Mișule, nu zici nimic.

Mișu. Să vorbească? — O aceste momente de sublimă dragoste sunt atît de solemne în sufletul meu, în cel, dac'ași rosti o vorbă, le-aș profana! (*D-na P.* se lasă grea în brațele lui). O adusei bine din condei. Să vedem: es cele 3 sute promise.

D-na P. A-ah, Mișule, vorbești așa de simțitor!... Spune, Mișule dragă, ce-ți înfățișez eu ție?

Mișu. Tu îmi aparî ca o regină a frumuseței, ca o zeităte a întîiului amor, sublim și inocent...

D-na P. (transportată). A-ah, Mișule! și mai ce?

Mișu. Tu ești icoana sfîntă, căreia îmi închin viitorul și iluziile mele de băiat visător, la 28 de ani.

D-na P. A-ah, Mișule! Și mai ce?

Mișu. (aparte). Du-te dracului, ajungă-ți! (către ea). Tu... tu ești ingerul cast al inocenței personificate în mlădiosul tău corp, în drăgălașa ta figură, în străpungătoarele tale priviri...

D-na P. (plimbîndu-se cochetă). A-ah, Mișule! sînt încîntată de tine, numai tu m'ai făcut fericită. Totuși un gînd mă apasă, n'o să cerî mina Malvinei? Spune drept, uite, ești mișcat.

Mișu (cu răceală). Ești să cer pe fata ta?... Pisemne nu te-ai gîndit că, cerînd-o, aș pierde admirabilul privilegiu de a fi iubit de tine! O, a mă despărți de tine, însemnă a-mi da o lovitură, a-mi cauza un dezastru financiar — pardon — moral...

Ș'apoi, n'am ești timp de'nșurat? D'abia sunt de 28 de ani. Dacă toți tinerii s'ar insura de la această vîrstă, — vai, voi ați fi niște primăvărataci ingerași condamnați la iadul căsniciei pe nedrept!

D-na P. Cum mă cucerești tu, Napoleon al meu!

Mișu. Și ești o țară așa de greu de cucerit! (trist, aparte) Uf, mi s'a urit al dracului cu undița lui Cupidon. Prea m'a pescuit mult. Aș vrea, nenorocitul, să gust și din săgeți.. Dar unde-i chip să scap de babornița asta! — A, o idee genială: am doi prieteni actori; cu 200 lei cad la 'nvoială. (cu temere) Numai să pot fura baborniței cheia de la cassa de bani.

D-na P. La ce cugești tu Mișule?

Mișu (tresare). La un mijloc ușor de a (aruncă o privire repede asupra casei de bani) mărita pe Malvina, pentru ca pe urmă să putem zice că fericirea noastră e completă. (misterios) Am un candidat! am doi! — dar n'am nici-un ban!

D-na P. (tremurînd de bucurie) O, ce nobil ești tu, Mișule. (se 'ndreaptă spre casa de bani) Ei bine și de astă dată voiți fi zeul tău! (descuie, ia o hirtie de una sută, întoarce capul spre Mișu cu o grație ridiculă, zimbîndu-i:) Una...

Mișu. Iubita mea!

D-na P. (adăogînd o hirtie, aeelași joc) Două...

Mișu. (se 'nalță pe picioare) Ingerașul visurilor mele!

D-na P. (idem) Trei...

Mișu. (ridică mînele într'un gest de bucurie) Ah, idolul meu!

D-na P. (idem) Patru...

Mișu. (face un pas spre ea, întinzînd mîinile) Dumnezeul vieții mele!

D-na P. (idem) Cinci..

Mișu. (se repede și o cuprinde de mijloc) O, te ador, te ador, te ador!! (îi ia hirtiele din mîna, șterpelește cheia de la casă, cu piciorul împinge ușa casei care se 'nchide, sărută lung și apăsător pe *D-na P.*) La revedere. Mă duc să aranjez. O bezea, porumbișo! (ese)

D-na P. O guriță porumbelule. (singură) A-ah, Mișule-Mișule, cit de mult mă iubesti tu!

SCENA II

D-na Pescăreanu, Malvina

Malvina (intră). Ah, a plecat! Ți 'nchipui, dragă mamă, tocmai azi — ca dracu! — nu'mi găsiam corsetul și o jartieră.

D-na P. (confuză). Și... ce le-ai făcut?... puteai să vii fără ele...

Malv. Talia asta nu mă 'ncepe fără corset, — ș'apoi, fără jartieră, ciorapul mi-ar fi căzut într'una. Ah, Doamne, și voiam să-l văd, să-l găsesc aici, să-i spuî că din zi în zi mi-e mai drag.

D-na P. Draag? Foarte rău. Nu trebuie să-l iubești, căci nu merită, mizerabilul.

Malv. Ah, i-ai zis «mizerabilul» și mi-e drag ca nu știu ce.

D-na P. Dar el iubește pe alt-cine-va, nu 'nțelegi tu?

Malv. Ce-mi pasă? El mi e un idol:

poate agreea pe orî-cine și orî-cine i se poate inchina lui.

D-na P. Ce idei exagerate!

Malv. Exagerate, de sigur, exagerate fiind că-l iubesc prea pătimașă. Amorul meu e exagerat, a ajuns la apogeu, mamă, trebuie să izbucnească, — și cînd o izbucni, trec peste orî-ce piedică, să m'arunc în brațele lui Mișu, căci el e alesul meu.

D-na P. Fumuri de pension! Mai întîiu, draga mea, cum poți să-l iubești? E un om searbăd, un om care nu bea, nu fumează, nu joacă cărți, nu dansează, în fine n'are nimic atractiv, îți face impresia unei păpuși bună de pus în colț, dar nu de iubit. (aparte) Ah, cum amorul meu prea aprins mi'ntunecă rațiunea!

SCENA III

Cel de sus, Alecu X.

Alecu (intră, cu o gazetă 'n mîna). Ce dracu vă tot cîrtați aici? Ce-aveți de împărțit?

Malv. Ah, tată, numai d-ta mă poți salva. Mama spune că se va 'mpotrivi, dacă Mișu mi-ar cere mina.

Alecu. Ei vezi, la așa-ceva m'ași 'mpotrivi și eu, mai cu seamă cînd e vorba de tînărul Mișu Caracudescu.

Malv. Dar, tată, Mișu o să fie doctor.

Alecu. Mare scofală!... Tu nu vezi că doctorii azi fac mai mult vizite de jur-fix de cit vizite doftoricești? (Cine-va bate la ușe. Malvina deschide).

SCENA IV

Cel dinainte, Actorul I

Actorul I. (intră, cu un aer de burghez). Mă recomand Guguță.

D-na P. (aparte) Ce fericită sunt! De-aci incepe planul lui Mișu. (către el) Fiți bine-venit, Domnul meu. (către Malvina). N'ar fi bine să trecem în salon?

Actor I. Va rog nu vă deranjați. Aici, (își aruncă o privire asupra casei de bani) stăm destul de bine (se așează).

Malv. Sunteți bun să vă declinați calitatea?

Actor I. Cu plăcere: nominativ calitatea, genetiv a calității, dativ...

Alecu. Dar, domnule, n'a fost vorba de gramatică, ci de profesiunea, ocupația dv.

Actor I. (luîndu-și un aer prostesc). Păi ce nu spuneai așa nenîșorule? Eu sint comersant. Pe mată, coane Alecule, te cunosc.

Alecu. Așa? De unde?

Actor I. Ai uitat neică, așa repede? Nu-ți mai aduci aminte... (misterios) atunci... cu lăutari... cu m'ntelegi... (tușește semnificativ).

Malv. (aparte) Vai ce grosolan e!

D-na P. (către Malvina, confidențial) Ce spirituel e! (sie-și) Voește să mă tachineze, ștregarul!

Actor I. (către ele amical) Umblați cu secrete...

D-na P. Nici un secret. Vorbeam de d-ta. Spunea că ești un om foarte plăcut în societate.

Actor I. Un singur cusur am: n'am

nevastă. (se scoală, către Malvina). Această un mare cusur; nu-i așa dudușă?

Malv. Ba da, domnule Guguță. (isbucnește în ris din cauza acestei rime neașteptate).

Actor I. (către d-na P.) Hide, a priceput șireata. (trece lângă Malvina, iar d-na P. lângă soțul d-sale). Aseară visam, dudușă, că voi fi așa de fericit!

Malv. Și eu, d-le, sint o fată visătoare. Adesea visez lucruri neînchipuit de mărețe, mă pierd într'un labirint de visuri fantastice... Chiar erî visam palate superbe și prinți mascați cari veneau să-mi sărute mîna.

Actor I. Asta se'ntimplă, mai eu seamă cînd dormi pe spate. (încet) Ai primit scrisoarea de la Mișu?

Malv. (intrigată) Ce scris...?

Actor I. Ssst!.. (reluîndu-și rolul de burghez) Iacă, d'un paregzamplu, și eu as noapte, tot așa ca d-ta, am visat fel de... mă'nțelegi, cu carnaval, cu măscușite...

Alecu. (către ei pe un ton glumeț.) Nu mai isprăviți conversația? Mi se pare, neică Guguță, că te-ai apucat să-i faci curte?

Actor I. Aș, curte! — D'un sfert de ceas bat șaua să priceapă fata d-tale, dar degeaba, coane Alecule. (aparte) Ce dracu nu mai vine Ionescu?

Alecu. Nu-ți pierde răbdarea. Femeia se cucerește greu. Ea e întocmai ca o cetate. Adună-ți forțele și începe din nou bombardarea cu țarie, căci, dacă t'ai lăsa moale, dai chix! Eu mă duc. La revedere (ese).

Actor I. (aparte) Tocmai la timp! Dar ce dracu nu mai vine Ionescu? Mai e un sfert de oră.

SCENA V

Cei de sus, afară de Alecu.

D-na P. Malvino, nu tratezi pe d-l cu nimic?

Malv. A, d-le Guguță, să te tratez cu puțină savarină.

Actor I. Nu, mersi, n'am trebuință.

D-na P. D-le Guguță, nu ne refuza, e o savarină excelentă.

Actor I. Am luatără și noi azi dimineață, de-a dat soră-mea pe la saltele.

Malv. Vai de mine, d-le, dar eu n'am vrut să te tratez cu zacherlină, ci cu savarină E ceva de mincare.

Actor I. Am înțeles rău. Tocmai mă niram și eu, că doar n'am purici pe mine.

Malv. (aparte) Ce grosolan e!

D-na P. către Malv) Ce spirituel e! se așează lângă actorul I.)

Malv. (aude pași pe sală) A, cine o fi? deschide ușa)

D-na P. (tresărînd aparte) E Mișu!

Malv. Un servitor de la Clotilda mi-a dus o scrisoare. (trece de-o parte, rupe licul) E de la Mișu. Să vedem ce'mi scrie: Dragă Malvino, nu te speria de tipurile ei, îți vor veni azi în casă. Sunt două actori omici, prietenii ai mei, Popescu și Ionescu, ei vor juca o mică comedioară în beneficiul nostru. Îți trimit în acest plic cheia de la casa voastră de bani. Ia banii toți. Ești gata de plecare. Mama ta e înamorată

de mine. Cu drag, Mișu... De-acum sunt liniștită. Va să zică mitocanu ăsta e d. Popescu?... (se uită spre cassa de bani) Dar, doamne, cum să-i fur! Vai, cum îmi tremură mîinile.

D-na P. Ce ai, Malvino? Ești palidă.

Malv. Se poate... cred că mai mult de emoție... în fața unui candidat...

D-na P. (c'un aer de triumf) Da, fiica mea, un pretendent... (se aud pași—aparte) E Mișu! (deschide ușa cu o bucurie care trădează totul. Malv. și Popescu își zîmbesc)

SCENA VI

Cei de sus, Actorul II

Actorul II. (intră gălăgios) He-he, mă recomand Costachi. Am venit pen'ca să vă spu un lucru foarte delicat.

D-na P. Ne pare bine. Scuzați-ne că vă primim în această odaie. Luați loc.

Actor II. Ce căldură! Ce năduf! (își apucă piciorul sting între mîini) Nu vă supărați, mă cam jenează o ghiată... (și-o scoate) Uf! eu nu prea port guler, de cît la zile mari, — și mă zgirie al dracului... (și-i scoate).

Actor I. Bine faci, neică, omul nu trebuie să se jeneze. Îmi permiteți. (își scoate haina).

Malv. (încet către d-na P.) Uh, ce mitocani!

D-na P. (înțepată) Ți se pare, draga mea!

Actor I. (către ele). Mă rog, mă rog, iar eu secrete?

Actor II. D-șoară, cine-i ăsta?

Malv. (încet) Adică... nu-l cunoști! Nu vezi că am și eu rol! (reluînd tare) Va să zică, nu vă cunoașteți, (îi prezintă) d-l Guguță, d-l Costachi.

Amîndoi rămîn foarte reci la această prezentare).

D-na P. (aparte) Ce răceală! Mi se pare că s'au simțit rivalii. Decî mi se impune și mie un rol. (către Actorul II) Poate, domnule, avem ceva de vorbit...

Actor II. Da, doamnă, luați loc aci. (vorbesc încet)

Actor I. (trece la Malvina) Domnișoară, își îmbracă haina acum vă pot destăinui...

Malv. (rîzînd) Vr'o crimă? (încet) ia să vedem cum o să ne jucăm rolurile?

Actor I. (încet) Da: dac'om reuși bem șampanie? (reluînd tare) Cum vă spuneam am venit să vă cer de soție.

Malv. Ține mîna mea, d-l meu. Rămîne să obții consimțimîntul mami.

Actor II. (sculîndu-se, către ei) Dar lung secret!

Actor I. (către Malvina) Va s'zică am făcut polița. Mă duc s'o girez. (către Actorul al II, în treacă) Mai repede, Ionescule, că sunt numai 8 minute pină la.. (către D-na P.) Doamnă... (se așează lângă ea, discută.)

Actor II. (trece lângă Malvina) ia spune drept ce-ți tot toca măgaru ăla la ureche? (încet) Scuza-mă că sint silit să fac pe mitocanu.

Malv. Îmi îndruga cite 'n lună și 'n soare! că mă iubește, că vrea să mă facă fericită, că fără mine se'mpușcă...

Actor II. Și-l crezi?

Malv. Îl cred. dar îți spun drept că, pe cît îmi ești d-ta de drag, pe atîta îl urăsc pe el.

Actorul II. Dă-mi voce să-ți strîng mîna și să-ți spun, (încet) că ești o intrigantă admirabilă, o actriță admirabilă, o actriță talentată, (tare) că m'ași simți foarte încîntat dacă aș fi soțul dumitale.

Malv. Și ai să mă iubești în tot-d'auna?

Actorul II. Tot așa de aprinsă va fi iubirea mea precum... Dă-mi voce să-mi pun gulerul (și-l pune).

Malv. (îi vine să ridă și se 'ntoarce cu spatele la d-na P. spre a nu fi observată) Ah, doamne ce fericită voi fi!

Actorul II. Foarte fericită. Ia dă-mi ghiata.

Malvina. (isbucnește iarăși în ris, îi dă ghiata) Îți dau dovadă deplină că sunt supusă și ascultătoare. (D-na P. suride de bucurie)

Actorul II. (încet) Fie că mare șireată ești! Scuza-mi te rog mitocăniile.

Malv. (încet) Sunt mitocăni foarte nos-time. Diseară vă dau o masă la Capșa.

Actor II. Nu mă 'nebuni! (tare) Da, d-șoară, la mine vei găsi iubire și fericire. (încet) Unde-i Mișu să m'audă? (tare) Așa dar, d-ta consimți. (pe un ton mitocănesc).

Cu alte cuvinte la Dacia m'am asigurat. Mă duc să m'asigur și la Generala (se așează de partea cea-laltă a d-nei P.) Cu-coană, fiica d-voastră, consimte, decî...

D-na P. Mă simt foarte măgulit cînd văd doi pretendenți de-odată la mîna ficei mele. (aparte) Ah, unde-i Mișu să mă vadă cu cît talent îmi joc rolul! Ce fericitî vom fi, Mișule!

Actor II. Doui? Cari doi, cucoană?

Actor I. Eū, stimabile.

Actor II. Cinee? (către d-na P.) Și vreî s'o dai după calicu ăsta?

Actor I. (trăgînd'o de-o mînă) Nu-l asculta ce spune că ăla e un pungaș și 1/2.

Actor II. (trăgînd'o de mîna cealaltă). El e un mizerabil: a lăsat două neveste.

Actor I. (acelaș joc). Se ține cu una de la șantan.

D-na P. (zăpăcită) Fîind-că amîndoi... iubiți pe fîca mea... vă rog să vă arătați... pretențiile asupra zestrei...

Actor I. (jocul de mai sus) O iaū cu 1000, cucoană!

Actor II. (idem) Cu 1000 o iaū și eū, dar (se uită la ceas) mai jos nici mort!

Actor I. (idem) Eū o iaū gratis!

Actor II. (se repede la Malvina) D-șoară, (încet) Mai sint 4 minute, (tare) Sări că mă bate la licitație! (reocupîndu-și repede locul). Cucoană, perzi chilipiru...

Actor I. (indignat) Auzi... mitocanu...

Actor II. Mitocan ești tu! (Încep să se apostrofeze, nesculîndu-se de pe scaun).

Actor I. Domnule, ești un imbecil!

Actor II. Ba, stimabile, ești un om de rînd. Să-ți fie rușine. Ptiu! (il scuipă).

Actor I. Ptiu ție! (il răsplătește cu aceeași—pardon—monedă).

D-na P. (ascunzîndu-și fața'n mîini) Încetați vă rog. Malvino, decide, pe care alegi?

Malv. Dragă mamă, eu nu pot decide într'o chestie atât de dificilă. Asta intră în drepturile și atribuțiile dumitale.

D-na P. (voește să se scoale) Malvino... decide... Ah, imi vine rău...

Actor II. (o apucă de mină, reținând-o) Cucoană, spune seurt: pe cine? Sint bier și aș vrea să-l rad pe stimabilu.

Actor I. Să mă razi tu pe mine? Aoleooo, cind 'ți-oi arde o palmă, vezi stele verzi.

Actor II. Ba o să văd pe moașe-ta!

Actor I. Așa? (îi trage o palmă pe la spatele d-nei P. lovind-o pe ea. D-na P. se ridică în picioare. Se ridică și ei amîndouă, bătîndu-se cu amîndouă mîinile, ținînd între mîini pe d-na P.)

Malv. (la prima lovitură apucă pe Actorul I de mină) Astîmpără-te!

Actor I. (îi dă un brînci cu mina stîngă) E momentul! Ce stai?

Malv. Vai, mî-e teamă. Totuși... trebuie! (se duce la casa de bani, ia 80.000 franci—să nu 'ți vie amețală, cititorule, — incue casa, bagă banii în sîn, se apropie de Actor II).

Actor II (cătore Actorul I) S'a comis infamia. (incet) Ajunge. (tare, cu ură și revoltă) Ah, mizerabile, din cauza ta pierd pe Malvina. Vom vorbi noi, mizerabile! (ese zăpăcit).

SCENA VII

Ce l rămasi

D-na P. (se plimbă agitat, cu lacrimi în ochi, sughițînd) Ah, ce mitocani! ce grosolanii! ce mahalagii!

Malv. (ironică) Ba eu îi găsesse foarte gentili.

D-na P. N'ai văzut ce-au făcut?

Malv. Ce-au făcut? Un act de politeță.

D-na P. Politeță? — Asta-î mitocănie! (revoltată își rupe batista) Sunt niște oameni fără creștere! niște mitocani!

Malv. Dar ce? vreî să fie prinți?

D-na P. (palidă, clătîndu-se pe picioare) Ah, taci! nu mă mai contrazice! uit-te leșin, imi vine rău, leșin, ah leșin...

SCENA VIII

Ce l de sus, Mișu Caracudescu.

Mișu. (intră vesel) Bonjur.

D-na P. } (întînd mîinile spre el) Mișule!
Malv. }

Actor I. (prinde de mijloc pe d-na P. care-î cade leșinată 'n brațe) De-acum...

Mișu. (înaintează spre Malvina, o sărută) De-acum...

Malv. Cît de generos ești, Mișule!

Mișu. Ai luat banii?

Malv. 80.000. Hai repede, la Capșa.

Mișu. Popescule, la Capșa. (fug amîndouă).

SCENA ULTIMA

Ultimil

D-na P. (cu ochii închiși, strînge pe Popescu în brațe și exclamă ca prin vis) Mișule!

Actor I. Ce e, puișorule?

D-na P. (întinde gura să sărute) Mișule!

Actor I. (îi dă cu palma peste gură). Du-te dracului.

Const. I. Dinescu.

L I E D

Norocul, gingașe fetițe,
Nu mai cade azi din cer.
Pe strade el pîșește țanțoș,
Intrupat într'un bancher!

Nu vă 'nchinați pe la icoane,
Ci vă 'ngrijiți cu drag *tournura*:
Căci astăzi soarta hotărăște:
Rochia și coafura

Menaj, copii, statornicie?
Sunt toate mofturi și marotte!
Le 'nlocuiți pe cîte-sî trele
Cu farmecul unei gavotte!

Ah, învățați demoiselle
Să dați un grațios «Bon-jour»
Siliți-vă să fiți maestre:
Dans le metier d'amour!

Căci azi norocul nu mai cade,
Nu mai cade, zău, din cer!
Pe strade el pîșește țanțoș
Intrupat într'un bancher!...

Mimi Pinson.

COLABORATORII...

Sunt multe spețe de colaboratori, unii cari fac fala revistelor noastre literare și de cari nimeni n'are de zis nimic; alții cari fac fala numai a coșului de redacție.

Firește, e o mare deziluzie pentru sărmanii noștri poeți cari, deprinși, în nopțile senine și calde de vară să stea pe o bancă într'un colț singuratic și să viseze... la ochi albaștri, să se trezească de-odată într'un coș de redacție împreună cu o sumedenie de confrăți. Și decepția e mai amară cînd în coșul redacției, un confrate — poet decadent, să găsește alături e'un alt confrate — susținător al artei cu tendinți. Nicî odată în viață acești doi confrăți n'ar putea să trăească în bună înțelegere, în coșul redacției, însă sunt cei mai buni prieteni, căci soarta lor e aceeași — coșul — și dușmanul lor e unul — nepriceputul director al revistei, care fără nici o milă a aruncat două suflete tinere cu cele mai trandafirii iluzii, într'o coșniță, pe care poeții, cu firea lor sentimentală, delicată, subțire, nu pot s'o suferă.

Cu ce-am păcătuit noi, își zic confrății în cor, pentru-ca cerul — pe care-l iubim atîta — să ne hărăzească tocmai ceea-ce dispream mai mult.

E o nedreptate mare și dacă lucrurile or merge tot așa, avem să organizăm o

grevă, și atunci să-î vedem pe nepricepuții directori ai revistelor literare, cu ce o să alimenteze «poșta redacției».

Ce-î mai plăcut, mai vesel într'o revistă literară de cit rubrica: «poșta redacției»; la care colaborează tinerii scriitori cu atîta zel.

Uși de toate «miclele miserii» cînd citești bună-oară în «poșta redacției» versurile poetului Basma:

«Mă plimbam aseară pe mal
Amorezat ca și un cal».

Cît de fericită trebuie să fie Julieta respectivului Romeo.

Și cîte mîrgăritare se pierd în această rubrică, genii chiar colaborează la «poșta redacției». Iată bună-oară ce versuri geniale publică poetul *Aurel Gârneață* la rubrica mîrgărintarilor:

«Nervos o strînge în brațe,
Iubește și-î iubit...»

O armă bubuește

Năstase-î jos, trăsînit».

De sigur, trăsînit a rămas poetul cînd s'a văzut aruncat de către invidiosul director al revistei, în coșnița redacției.

«Cum, eu, zicea poetul, să stați aici împreună cu simbolizii, decadentii, tendențioșii? iar confrății de prin colțurile «coșului» bufneau de ris, uitînd o clipă propria lor mărturie.

Mulți din colaboratorii «Poștei redacției» se obicinuesc cu coșnița, se împrietenesc în de ei, se fac grupări de intelectualii mai în fie-care colț al «coșului» și incetul cu incetul deprinzîndu-se trăesc ca și în sînul lui Avram. Aceștia is mai puțin periculoși. Alții însă, firi mai subțiri, nu se impac cu aerul coșului și evadează, aceștia sunt mult mai periculoși. Căci, odată evadați, comit din nou versuri, poeme, nuvele și au dibăcia de-a nu se mai întîlni cu «coșul redacției», știînd acum să se adreseze unei reviste cu'n director mai priceput. Acești vechi colaboratori la «poșta redacției», de multe ori se bucură de cele mai vii simpatii ale onor. P. T. public, și uitînd obirșia lor «coșul», dorm acum pe laurii culeși.

Și n totdeauna acești vechi colaboratori la «poșta redacției» fac furorii prin unele reviste și ziare cu directori mai pricepuți și neînvidioși.

Sica.

Desfacerea Produselor
DE PE PROPRIETĂȚILE
PRINCIPELUI B. ȘTIRBEY
BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, No. 121

Recomandă următoarele produse:

VINURI ALBE ȘI NEGRE
DIN VIILE

B. ȘTIRBEY
DE LA DRĂGĂȘANI

FĂINA DE LUX
IN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.
FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUȚEA
din grânele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA
MERE DIN STUPARIA BUȚEA

EXCELENȚA BRÎNZA
„GUSTUL GERVAIS”
Din fabrica de brinzetur din Buțea

PREȚUL CURENT SE TRIMITE LA CERERE

MEDALIA DE ARGİ
CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
Produselor farmaceutice
ROMÂNE
LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
1900

OVULE ȘI SUPOSITOARE
DE
GLICERINA SOLIDIFICATĂ
singurele aprobate de cons. sanitar superior

A apărut:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa. **Prețul 1.50 b.**
In București se găsește de vânzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

FARMACIA

A. ALTĂN

FURNISORUL
Curții Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA
PENTRU
OXIGEN

LABORAT^{OR} SPECIAL
PENTRU

— ANALISE DE URINA —

La administrația ziarului
„ZEFLEMEAUA”

se găsește de vânzare cu prețul de

4 LEI

colecția completă a primului an din «Zeflemeaua».

BUCUREȘCI, PIAȚA TEATRULUI

D'asupra Berăriei Cooperative

CONTRA
Constipației,
Hemoroizilor,
Indigestiei,
Greței,
Durerilor de cap,
Ametelilor

CEREȚI

ELIXIR

DE

CASCARA SCEOPUL

Aprobat de consiliul sanitar superior

FLACONUL LEI 2.50

DE VÂNZARE LA TÔTE FARMACIILE
ȘI DROGUERILE

NICOLAE A. POPOVICI
DOCTOR IN DREPT, FOST MAGISTRU
AVOCAT

MUTAT Str. Pasului No. 6

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA ȘI DA

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERVRIA

COOPERATIVA

PIATA TEATRULUI

Și cu drept cuvînt, căci: excelentele mîncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea preturilor și serviciului acestei berării, impacă gusturile clientelei celei mai exigente.